

Výpisky z Orbisova deníku

A;

Kláster byl obléhán vojsky už třetí den. Bylo mi jasné, že jednou vojskům podlehneme — je nás příliš málo a nejsme vycvičení k boji. Ale to, co zde ukrýváme, je příliš nebezpečné ve špatných rukách.

Včera vojáci obdrželi kapitulaci od našich radních. Poté vypili veškeré zásoby v místní hospodě — dnes mám jedinou možnost, jak naše vzácnosti ukrýt.

B;

Vydal jsem se z Schönfeldu po královské cestě, jenž vede směrem, kde leží Lauterrach. Na konci louky jsem odbočil vpravo. Přitom jsem pohlédl na Krásenský vrch — po své smrti bych si přál být zde pohřben. Hned za odbočkou jsem uviděl zajímavý geometrický útvar. Zapsal jsem si postup, kterým by šel zkonstruovat.

$k_a, k_a(A, |AB|)$;

Vydal jsem se dále cestou, až jsem uviděl bránu, kterou hlídá rytířova pravice. I pozdravil jsem rytíře a on mě pustil dále.

$k_b, k_b(B, |AB|)$;

U rozcestí připomínajícího trojčípou hvězdu jsem chvíli tápal, kudy dál. Pak se mi zjevilo znamení — velice zvláštní strom. Pro jistotu jsem si ho zakreslil a pokračoval cestou, u které stál.

$C, C \in k_a \cap k_b$;

Došel jsem na křižovatku. Na chvíli jsem se zastavil a pozoroval okolí. Nevím proč, ale na mysli mi přišlo číslo jedna. Přitom jsem zcela zapomněl, ze kterého směru jsem přišel. Ale vím, že už nechci pokračovat po široké cestě. Možností je více — vyberu zlatou střední cestu, jak mě to vždy učili.

$k_c, k_c(C, |AB|)$;

Poté cesta chvíli stoupala. Ale nastoupanou výšku jsem brzy sešel dolů, dokonce několikrát. Před dalším rozcestím kolem mě projel těžce naložený kočár se dřevem. Hodně se bořil do bahna a uprostřed křižovatky dokonce zapadl. Pomohl jsem jej vyprostit, načež se vozka nabídl, že mě svezí.

$S_a, S_a \in BC, |BS_a| = |CS_a|$;

S vozkou jsem nezůstal dlouho. Po dvaceti metrech se naše cesty rozdělily — vozka pokračoval doprava, já šel rovně, cestou necestou.

$d, d(A, |BS_a|)$;

Po chvíli cesty vykreslily krásné písmeno T. Doprava bych se vrátil na vozkovu cestu. Šel jsem doleva.

$e, e(B, |BS_a|)$;

Prošel jsem kolem ohrady proti jelenům. Na jejím rohu se zleva připojila další cesta. Napojil jsem se na ni a pokračoval rovně.

$f, f(C, |CS_a|)$;

Cesta se přede mnou zarývala do kopce. Jakmile kopec cestu uvolnil, uviděl jsem posed. U posedu jsem se otočil zády ke straně polední a šel jsem rovně, jako bych na zemi rýsoval dlouhou přímku.

$S_b, S_b \in d \cap f$;

Šel jsem pořád rovně, až jsem uviděl val a na něm lavičku. Na lavičce jsem pojedl zbytek svých zásob a očistil svého ducha i tělo.

$S_c, S_c \in d \cap e$;

Po valu jsem pokračoval východním směrem. Těsně za valem jsem minul odbočku doprava a pokračoval cestou do kopce.

$\mapsto AS_a$;

Na trojúhelníkovém rozcestí jsem se vydal cestou, kterou kdysi dávno chránili dva kamenní strážci, každý stojící na jedné straně.

$\mapsto BS_b$;

Další okolí cesty se mi zalíbilo natolik, že jsem si ho zakreslil.

$\mapsto CS_c$;

Když jsem pokračoval dále, napadl mě námět na povídačky pro děti. Jak to jen nazvat? Povídky z rákosu a kapradí? No, ještě nad tím budu muset trochu popřemýšlet.

$H, H \in \mapsto AS_a \cap \mapsto BS_b \cap \mapsto CS_c$;

Na dalším rozcestí mi cestu poradily tři vzrostlé jírovce. Pak jsem narazil na velký trojúhelník, na zemi cestami nakreslený. To je ono! Zde ukryji naše cennosti.

$\mathbf{v}, \mathbf{v}(\mathbf{H}, |\mathbf{HS}_a|)$;

$\triangle \mathbf{ABC}$;

Nakreslil jsem si tři kružnice, z každého vrcholu trojúhelníku jednu. Délky kružnic mi stromy poradily. V místě, kde se všechny tři kružnice protly, jsem ukryl předměty, které byly v klášteře nejcennější.